

Abstrakt

V juvenilním období člověk dosahuje důležitých právních hranic a to 15 let, trestní odpovědnosti, a 18 let, dospělosti. Z toho důvodu je nezbytné využívat ty nejpřesnější a nejspolehlivější metody odhadu věku, jelikož právní legislativa vyžaduje striktní výsledky. Ačkoliv je metodologie odhadu věku založena na co nejsilnější korelaci daných vývojových znaků s chronologickým věkem, jejich variabilita není zanedbatelná. Cílem bakalářské práce bylo se zaměřit na dentální a osteologické metody pro odhad věku v juvenilním období a zjišťovat jejich přesnost a spolehlivost pro odlišení uvedených právních hranic.

Odhad věku dle dentice se ukázal v porovnání s odhadem dle kosterního zrání jako přesnější a spolehlivější. Metody využívající chrupu vyjma třetího moláru by měly být využity pro rozlišení hranice 15 let. Mezi nejpřesnější se zařadila např. metoda Demirjian et al. (1973). Metody zaměřující se na třetí molár jsou klíčové pro rozlišení hranice 18 let a mezi nejpřesnější z nich patří např. metoda Cameriere et al. (2008). Z osteologických metod jsou důležité metody využívající osifikace kostí ruky a klíční kosti. Většina dalších osteologických indikátorů je zatížena velkou variabilitou vývoje a metody, které jsou na nich založeny, lze použít pouze jako doplňkové. Nejpřesnější a nejspolehlivější metody pak pro rozlišení těchto hranic musí pracovat s odchylkami od chronologického věku maximálně v řádu týdnů či několika měsíců.

Klíčová slova: odhad věku, juvenilní období, dentální věk, kosterní věk, třetí molár, variabilita